

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΔΙΠΛΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

Με άφορμή την κατάθεση του νομοσχεδίου «*Ισότητα στον πολιτικό γάμο. Τροποποίηση του Αστικού κώδικα και άλλες διατάξεις*» για ψήφιση από την Έλληνική Βουλή, συνήλθαν στις Καρυές, σήμερα 8.2.2024, οί 40 Καθηγούμενοι και Άντιπρόσωποι τών Ίερών Μονών του Άγίου Όρους και λόγω της μείζονος και ίδιαζούσης σοβαρότητος του θέματος αποφάσισαν να άπευθυνθοῦν με την παροῦσα ανακοίνωση σε κάθε καλοπροαίρετο άνθρωπο και να συμπαρασταθοῦν στην άγωνία και τόν άγώνα της Έκκλησίας για την προστασία του πυρήνα της ανθρώπινης ζωής.

Το νομοθέτημα, ὅπως προβλέπει τὸ σχέδιο νόμου, ἐνῶ θέλει να διασφαλίσει τὴν ἀρχὴ τῆς ἰσότητος μέσω τῆς σύναψης «γάμου» σε πρόσωπα τοῦ ἰδίου φύλου και ἀκόμη τὴν προστασία ἀπὸ διακρίσεις, καταστρατηγεῖ θεμελιώδεις ἀρχές τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως και θανατώνει τὴν δυνατότητα τῆς ζωῆς και τῆς φυσιολογικῆς ἀναπτύξεως τοῦ παιδιοῦ. Διαλύεται ὄχι ἡ ἀνθρώπινη οἰκογένεια, ἀλλὰ ὀλόκληρη ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξη.

Ἀλήθεια πῶς λειτουργεῖ ἡ ζωή; Ὁ καθένας μας προέρχεται ἀπὸ μία μητέρα και ἕνα πατέρα, σύμφωνα και με τὴν ἀπόκριση τοῦ Χριστοῦ: «**οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν και θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς;**» (Ματθ. 9, 4). Ἡ θεσμοθέτηση «γάμου» μεταξύ προσώπων τοῦ ἰδίου φύλου εἶναι ἀνατροπὴ τοῦ χριστιανικοῦ γάμου και τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας και ἔχει ἀπορριφθεῖ ἀπὸ τὴν σύνολη ἐκκλησιαστικὴ παράδοση και ἀντιμετωπίζεται με τὴν μετάνοια, ἡ ὁποία εἶναι ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς. Ἐπίσης, τὸ ἔμβρυο κυοφορεῖται ἐννέα μῆνες και γεννιέται. Τὸ νεογνὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ πιὸ ἀσθενὲς νεογέννητο τῆς κτίσεως. Δὲν μπορεῖ να κάνει τίποτε. Ἐὰν δὲν τὸ φροντίζει ἡ μάνα του, δὲν τὸ θηλάσει, πέθανε... Ὁ Θεὸς δίνει τὴν εὐθύνη στοὺς γεννήτορες να συμπράξουν στὴν διαμόρφωσή του και να γίνουν με αὐτὸ τὸν τρόπο συνδημιουργοὶ τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν τυχὸν τὸ νεογέννητο στρέψει τὸ βλέμμα πρὸς τὴν μητέρα και θέλει θηλασμό, και στὴν θέση της βρίσκεται κάποιος ἄλλος, συγχέει τὶς πληροφορίες, παραμορφώνεται, ἀτιμάζεται. Τὸ χρέος σεβασμοῦ σε ἕνα νέο πλάσμα ἀπαιτεῖ θυσία για να μπορέσει να ἀναπτυχθεῖ φυσιολογικά, να χαρεῖ τὴν ζωὴ του. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἐνώσεως και ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρώπου.

Μετὰ ἀπὸ ἐννέα μῆνες γεννιέται σὲ μία εὐρύτερη μήτρα, πὺ εἶναι τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον, καὶ ἀρχίζει μία ἄλλη πλάση τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ παιδιοῦ, μέσα στὴν οἰκογένεια. Γνωρίζει τὴν μητέρα σὰν τὴν γυναῖκα πὺ τὸ θηλάζει καὶ τὸ τρέφει μὲ τὸ γάλα τῆς καὶ τὸ περιποιεῖται. Γνωρίζει τὸν πατέρα σὰν τὸν ἄνδρα πὺ τὸ ἀγαπᾷ καὶ τὸ φροντίζει μὲ τὸν τρόπο του. Παίρνει δύναμη πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἀπὸ τὸν ἀμοιβαῖο σεβασμὸ τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας γιὰ νὰ προχωρήσει στὴν δεύτερη φάση πὺ περνᾷ στὴν παιδικὴ ἡλικία, πᾶει στὴν ἐφηβικὴ, προχωρεῖ ἐλεύθερο μέσα στὴν κοινωνία καὶ δέχεται τὴν ἀγωγή τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ τόπου του. Ὁ Θεὸς φτιάχνει τὸν ἄνθρωπο γιὰ νὰ ζήσει, ὄχι γιὰ νὰ πεθάνει· οὔτε νὰ πεθάνει στὴν μήτρα τῆς μητέρας του, οὔτε στὴν μητρα τῆς παιδικῆς ἡλικίας, οὔτε στὴν μήτρα τῆς ἱστορίας. Συμμετέχει στὸ θαῦμα τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ ζήσει καὶ νὰ ἀναληφθεῖ στὴν αἰώνια ζωὴ. Κι αὐτό, μὲ τὴν χάρη τοῦ Πνεύματος τὸ κάνει ἡ Ἐκκλησία, δι' ἧς «νεουργεῖται καὶ θεουργεῖται ἡ σύμπασα». Κι αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν τελικὴ μήτρα, ἡ ὁποία πλάθει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἐτοιμάζει νὰ γεννηθεῖ στὸν χῶρο τῆς καινῆς πολιτείας, στὰ «σκηνώματα» τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα τῆς ἐλευθερίας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπο. Αὐτοὶ πὺ ἀπελευθερώθηκαν καὶ γεννήθηκαν πέρα ἀπὸ τὴν μήτρα τῆς ἱστορίας, δηλαδὴ στὴν χάρη τῆς αἰώνιας ζωῆς, ὑπάρχουν, προσεύχονται καὶ μᾶς συγκρατοῦν ὅλους στὴν ζωὴ, καὶ ἀποτελοῦν τὸν πολικὸ ἀστέρρα, ὅπου κατευθύνεται ἡ ἀνθρωπότης.

Ἡ ἐπιχειρούμενη ὕβρις, μὲ τὴν ἀρχικὴ ἔννοια τῆς λέξεως, ἀποτελεῖ ἄρνηση τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀποσάθρωση στὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν θίγεται μόνον τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία. Ἀποδομεῖται τὸ σύμπαν. Εἴτε εἶσαι πιστὸς εἴτε ἄπιστος, θὰ γεννηθεῖς μὲ τὸν ἴδιον τρόπο. Ὅταν αὐτὰ τὰ ἀλλοιώνεις, στὴν οὐσία ἀποφασίζεις ἓνα ἀργὸ ἀλλὰ σίγουρο θάνατον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὅταν παντρεύονται στὴν ἐκκλησία, ἄνδρας καὶ γυναῖκα, παίρνουν τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας καὶ εὐχὲς γιὰ πολυτεκνία καὶ καλλιτεκνία. Ὁ ἀληθινὸς χαρακτήρας τοῦ γάμου φανερῶνεται μὲ ἐνάργεια μὲ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὸν γάμον τῆς Κανᾶ, διότι «**τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν**» κατὰ τὸν ἀπόστολον Παῦλον. Αὐτὸς ὁ «γάμος», πὺ προωθεῖται σήμερον, ὁδηγεῖ στὸ ἀδιέξοδον. Ἐτοιμάζονται πλάσματα τραυματισμένα, ἀνάπηρα. Σεβαστεῖτε τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ πὺ γεννήθηκε ἀπὸ τὴν μήτρα τῆς μητέρας του, ἀνεξάρτητα φυλῆς, γλώσσας καὶ πίστεως, ἔχει ἀνάγκη νὰ τὸ θηλάσει ἡ μητέρα του.

Οἱ σκέψεις αὐτὲς δὲν εἶναι ἀποκύημα φαντασίας, ἀλλὰ στηρίζονται στὴν Γραφὴν καὶ τοὺς Ἀποστόλους, στὴν Παράδοσιν καὶ τὶς ἀποφάσεις τῶν Πατέρων, οἱ ὁποῖοι θέσπισαν ὅρους γιὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστην καὶ ἱεροὺς κανόνες, πὺ καθορίζουν τὰ ὅρια μέσα στὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κινοῦνται ὅλα τὰ μέλη τῆς. Ἰδιαίτερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶναι σαφής, ὅταν

τονίζει ἐμφατικά: «ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλόατροι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται οὔτε μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσιν» (Α΄ Κορ. 6, 9-10).

Ταυτόχρονα ἡ Ἐκκλησία συνεχίζει τὴν ἀποστολή της, ποιμαίνει καὶ θεραπεύει, ὥστε ὅλοι οἱ πιστοὶ νὰ ζοῦν σὲ κοινωνία μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς ἀδελφούς τους, νὰ τοὺς διακρίνει ἡ ἀνιδιοτελὴς ἀγάπη καὶ φιλαδελφία.

Ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ὅλους μας, δικαίους καὶ ἀδίκους, ἁγίους καὶ ἁμαρτωλούς. Αὐτὸ κάνει καὶ ἡ Ἐκκλησία, χωρὶς νὰ ἀποκλείει κανέναν, ὅπως αὐτὸ φανερώνεται μέσα σὲ ὅλη τὴν ἱστορία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀνθρώπινων ἀδυναμιῶν. Ἡ Ἀγάπη βασιλεύει. Εἶναι ντροπὴ γι' αὐτοὺς ποὺ κάνουν αὐτὰ τὰ νομοσχέδια καὶ θεωροῦν φυσικὴ αὐτὴ τὴν ἐξέλιξη. Ἐνθαρρύνουμε καὶ ἐπαινοῦμε ὅσους προκρίνουν τὴν φωνὴ τῆς συνειδήσεως ἔναντι τῆς τυχόν κομματικῆς πειθαρχίας καὶ εἴμαστε συνοδοιπόροι εἰς τὸν ἀγῶνα τους.

Ὡστόσο, ὑπάρχει ἡ υἰεία τῆς ζωῆς τοῦ σώματος τῆς ἀνθρωπότητος ποὺ ἀποβάλλει ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐπιχειροῦν νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ἀληθινὴ ὑπαρξὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπάρχει Ἐκεῖνος ποὺ διευθύνει τὰ πάντα. Αὐτὸς ποὺ ἔκανε τὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον, γιὰ νὰ ζήσει στὴν αἰωνιότητα καὶ νὰ ὑπάρχει, Αὐτὸς ὑπάρχει καὶ μᾶς προστατεύει, παρουσιάζεται σὰν ἀδύνατος καὶ ἀνύπαρκτος. Σὲ Αὐτὸν θὰ προσκρούσουν ὅλοι αὐτοὶ ποὺ θέλουν νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ζωὴ. Ἴσως νὰ μὴν ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ βιασύνη καὶ ἡ ἐπιμονὴ γιὰ τὴν ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου φανερώνει ἀδυναμία καὶ εἶναι εἰς βάρος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ποὺ ὑποτίθεται ὅτι θέλουν νὰ προστατεύσουν. Μόνο ἀπὸ σεβασμὸ σὲ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐκφράζουμε καὶ τονίζουμε μὲ τρόπο ἐμφατικὸ τὶς ἀρχὲς τῆς ζωῆς.

Εἶναι μεγάλο τὸ ἔγκλημα. Ἀσελοῦν στὴν ἀνθρώπινη φύση, διότι στὴν οὐσία σταματοῦν τὴν φυσιολογικὴ ἀνάπτυξη καὶ ἀνεπίγνωστα, καταστρέφουν τὸν ἄνθρωπον. Ἀλλὰ ὑπάρχει Αὐτὸς ποὺ δημιούργησε τὰ πάντα ἀπὸ ἀγάπη καὶ σοφία καὶ παρακάμπτει τὶς ἀδυναμίες μας καὶ ὁδηγεῖ τὰ πάντα εἰς ἀγαθὸν τέλος.

*Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ Ἐκτάκτῳ Διπλῇ Ἱερῶ Συνάξει Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι
τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν καὶ Εὐαγῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω.*